

Oare greșesc?!...

Florin-Cezar CĂLIN

"- Oare-am greșit sau e nou început?!",
(aș vrea să mă trezesc dar nu prea pot).
Tu să mă ierți căci sunt abia recrut,
Și dragostei eternul ei suport.

Trăiesc clipa de azi fără' să mă-ntreb,
De tu ești fericirea pentru mine.
Și dacă "a iubi" este un verb,
Ce conjugarea tu o știi prea bine.

Mâine voi fi destinul tău de azi,
Un emisar al dragostei profunde.
Ce te ridică când tu ai să cazi,
Și-ți numără chiar zilele cărunte.

Dac-aș visa, aș vrea să mă trezesc...
(în lumea ta de vise efemere).
Și-n care mi-aș dori eu să găsesc,
Dulci sentimente (chiar de sunt himere).

Nu este greu dar nici nu e ușor,
Să te iubesc în forma ta finală.
Poate greșesc când simt al tău fior,
Cum viața tristă lesne mi-o răscoală.

"- Oare greșesc de eu am să te-aștept?!",
Să vii în visul care te condamnă.
La dragoste dar și la nou concept,
Din care tu n-ai vrea să o faci dramă.

Brăila, septembrie 2017